Súd:	Mestský súd Košice
Spisová značka:	72Cb/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6124273069
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jaroslav Skyba
ECLI:	ECLI:SK:MSKE:2025:6124273069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice v spore žalobcu: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt., so sídlom Váci út 45/B, 1134 Budapešť, Maďarsko, IČ: 01-10-043108, zast.: PETKOV & Co s.r.o., so sídlom Šoltésovej 7325/14, 811 08 Bratislava Staré Mesto, IČO: 50 430 742, proti žalovanému: RD services, s.r.o., IČO: 50 176 749, Važecká 2319/2, 040 12 Košice, zastúpený JUDr. Tomáš Baulovič, advokát, Kupeckého 4, 040 01 Košice, o zaplatenie 165,45 Eur s príslušenstvom,

r o z h o d o l :

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 165,45 Eur a príslušenstvo spočívajúce v nákladoch spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 70 Eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v časti o zaplatenie príslušenstva, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 30.3.2024 v rámci upomínacieho konania domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 165,45 EUR spolu s nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 70,- EUR. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je obchodnou spoločnosťou zriadenou a registrovanou podľa maďarských právnych predpisov v Maďarsku. Žalobca je na základe maďarského zákona č. I. v roku 1988 o cestnej doprave v spojení s nariadením maďarského Ministerstva inovácií a technológií Maďarska č. 45/2020 o diaľniciach, rýchlostných cestách, hlavných cestách použiteľných za poplatok a o poplatku za ich použitie oprávnený a súčasne povinný vo vlastnom mene uplatňovať voči neoprávneným používateľom ciest pohľadávku vzniknutú z titulu neoprávneného použitia spoplatnenej cesty vo forme tzv. sankčného poplatku vo výške určenej podľa zákona. Vzťah medzi žalobcom a neoprávneným používateľom ciest je vzťahom civilnoprávnym a spravuje sa okrem citovaných osobitných právnych predpisov predpismi civilného práva. Žalobca na základe elektronickej kontroly oprávnenosti používania spoplatnených ciest v Maďarsku dňa 25.5.2022 v čase o 21:32:24 hod., na mieste kontroly: Gy10B – M30 Miskolc (22,2km) haladó, zistil, že motorové vozidlo s evidenčným číslom A., registrované v Slovenskej republike a zaradené do platobnej kategórie D1, ktorého držiteľom bol v čase kontroly žalovaný, bolo prevádzkované na uvedenom spoplatnenom úseku cestnej komunikácie bez platného oprávnenia. V dôsledku toho žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi pohľadávku vo výške 16.220,- HUF. Táto bola žalobcom uplatňovaná v mene euro. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie základnej sadzby pohľadávky, ako aj na zaplatenie nákladov spojených s jej uplatnením voči žalovanému v Slovenskej republike, pričom žalovaného súčasne informoval, že túto pohľadávku môže v základnej sadzbe zaplatiť len do 60 dní od doručenia výzvy na zaplatenie. Výzva sa považuje za doručenú najneskôr dvadsiatym

dňom odo dňa jej podania, a to aj v prípade, ak sa adresát o obsahu zásielky nedozvedel, napríklad z dôvodu, že zásielku odmietol prevziať alebo ju neprevzal v odbernej lehote. Výzva bola žalovanému odoslaná dňa 7.9.2022. Napriek výzve žalovaný pohľadávku v základnej sadzbe nezaplatil riadne a včas, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť zaplatiť zvýšenú sadzbu pohľadávky vo výške 64.850,- HUF, t.j. vo výške 165,45 EUR. Na zaplatenie tejto zvýšenej sadzby pohľadávky vrátane príslušenstva, bol žalovaný písomne žalobcom vyzvaný predžalobnou výzvou, ktorá bola žalovanému odoslaná dňa 5.3.2024. Náklady vzniknuté pri uplatnení pohľadávky žalobcu voči žalovanému (dlžníkovi) sú spojené s poskytnutím právnej služby žalobcovi a ich výška je vo vzťahu advokát - žalobca (klient) určená pre účely mimosúdneho uplatnenia v sume zodpovedajúcej tarifnej odmene advokáta a tzv. režijným paušálom, a to podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnuté právne služby v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Vyhláška“). V tejto veci advokát v predsúdnom štádiu vykonal pre žalobcu tri úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie (výzva) protistrane - uplatnenie pohľadávky v základnej sadzbe a písomné podanie (výzva) protistrane - uplatnenie novej pohľadávky vo zvýšenej sadzbe. Výška nákladov na uplatnenie pohľadávky žalobcu voči žalovanému (dlžníkovi) zodpovedá sume vo výške 86,79 EUR. Advokát vzhľadom na výšku vymáhanej pohľadávky tarifnú odmenu znížil na sumu 70,- EUR. Prepočet kurzov peňažných mien pri stanovení výšky pohľadávok sa uskutočňoval podľa kurzového lístka ECB platného v čase vyhotovenia výziev. Ku dňu podania žaloby žalovaný neuhradil pohľadávku žalobcu ani čiastočne. Zároveň si žalobca voči žalovanému uplatňuje aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- EUR podľa § 3 ods. 1 maďarského zákona č. IX/2016 o paušálnej náhrade nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (a behajtási költségátalányrol), ktorá inak žalobcovi patrí aj podľa slovenského § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka

2. K žalobe predložil výzvu na zaplatenie sankčného poplatku za neoprávnené použitie spoplatnených ciest v Maďarsku z 29.08.2022 s podacím hárkom a predžalobnú výzvu z 29.2.2024 s listinným dôkazom o jej doručovaní žalovanému a fotografie osobného motorového vozidla.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 14.5.2024 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že žalobca má byť podľa vlastného tvrdenia osobou oprávnenou uplatňovať pohľadávky za neoprávnené používanie spoplatnenej cesty v Maďarskej republike. Svoje oprávnenie však nepreukázal. Žalobca listiny za účelom preukázania svojho oprávnenia v žalobe síce označil, avšak k žalobe ich nepripojil resp. žalovanému neboli zo strany súdu doručené spolu s návrhom. Žalovaný tak nemá preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, ktorú z tohto dôvodu popiera. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu vyplýva, že žalobca je obchodná spoločnosť založená podľa právneho poriadku Maďarskej republiky, ktorá bližšie neuvedeným spôsobom, iba na základe fotografie vozidla s evidenčným číslom dospela k záveru, že držiteľom vozidla je žalovaný. Spojenie údajov o evidenčnom čísle vozidla a údajov o jeho držiteľovi resp. vlastníkovi nie sú verejne dostupné informácie. Žalobca pritom nie je subjektom, ktorému je možné poskytnúť informácie z evidencie vozidiel. Žalobca nepreukázal, akým spôsobom získal údaj o žalovanom. Na základe uvedeného sa javí, že žalobca nadobudol informácie o žalovanom v rozpore so zákonom. Podľa článku 16 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov: "Súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením čl. 3 ods. 1." Žalovaný v tejto súvislosti namieta, že v rozhodnom čase nebol držiteľom predmetného motorového vozidla, nie je teda pasívne vecne legitimovaný. Žalovaný má za to, že ani prípadné zabezpečenie dôkazu vyžiadaním informácií z evidencie vozidiel súdom nie je spôsobilé napraviť nezákonný zásah, pretože k protiprávnemu stavu došlo už požitím názvu žalovaného pri podaní žaloby, súd by k nemu teda nemal pristúpiť a nezohľadňovať prvotné zistenia smerujúce k spojeniu žalovaného k vozidlu, ktoré malo využívať spoplatnené úseky ciest v Maďarskej republike. Podľa názoru žalovaného došlo navyše postupom žalobcu aj k neoprávnenému použitiu názvu žalovaného. Názov právnickej osoby je chránený pred jeho neoprávneným použitím. Podľa § 19b ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. občiansky zákonník v znení neskorších predpisov: "Pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch." Žalobca namieta

toto neoprávnené použitie názvu žalovanej. Žalobcovi v tejto veci neprináleží právna ochrana. Pre prípad eventuálnej oprávnenosti žalobcu uplatňovať nároku, ktorý je predmetom tohto konania, ktorý žalobca primárne popiera z vyššie uvedených dôvodov, žalobca namieta náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 70 Eur. Podľa názoru žalovaného sa jedná o duplicitné uplatnenie nároku, ktoré je kryté paušálnou náhradou nákladov vo výške 40 Eur. Uplatnené náklady za právne služby navyše nie sú nevyhnutnými úkonmi pre uplatnenie nároku, z tohto pohľadu ich žalovaný hodnotí ako neúčelne vynaložené, ktoré nemá znášať žalovaný. Pre prípad následného sporu žalovaný navrhuje zamietnuť žalobu a priznať náhradu trov konania 100%.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že aktívna vecná legitimácia žalobcu vyplýva z § 11 ods. 7 maďarského nariadenia ITM. č. 45/2020. Nariadenie je súčasťou OpP registra Okresného súdu Banská Bystrica. Za skutočnosť, že upomínací súd nedoručil žalovanému všetky listiny, na ktoré žalobca v žalobe poukazuje, žalobca nenesie procesnú zodpovednosť. Žalovaný je pasívne vecne legitimovaný v spore, pretože bol ku dňu 25.05.2022 evidovaný v evidencii vozidiel SR ako držiteľ motorového vozidla s EČV: A.. Pasívna vecná legitimácia žalovaného v tomto spore vyplýva z § 11 ods. 6 maďarského nariadenia ITM č. 45/2020. Žalobca získava (a aj v tomto prípade získal) údaje prostredníctvom svojho advokáta, ktorý mu právnymi službami pomáha chrániť a presadzovať majetkové práva a právom chránené záujmy (§ 1 ods. 1 zákona o advokácii). Advokát je oprávnený získavať a spracúvať osobné údaje nevyhnutné na účely výkonu advokácie kopírovaním, skenovaním alebo iným zaznamenávaním úradných dokladov na nosič informácií bez súhlasu dotknutej osoby (§ 18 ods. 7 zákona o advokácii). Advokát má právo vyhľadávať a získavať dôkazné prostriedky (svedkov, listiny, znalecké posudky, atď.) a tiež zisťovať skutkové okolnosti prípadu (§ 7 ods. 1 Advokátskeho poriadku). Informácie z evidencie vozidiel sa poskytujú aj (...) ADVOKÁTOVI (...); takéto informácie sa poskytujú len v rozsahu nevyhnutnom na plnenie úloh podľa predmetu ich činnosti. (§ 113 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z.). Žalobca (prostredníctvom advokáta) dňa 14.07.2022 v tejto veci zistil (stotožnil) žalovaného ako ku dňu 25.05.2022 registrovaného držiteľa motorového vozidla s EČV: A.. Advokát postupoval v súlade s právom, a ako je zrejmé - práve za účelom ochrany majetkových práv klienta (žalobcu) v rámci riadneho výkonu advokácie.
Žalobca k nároku na náklady a k nároku na paušálnu náhradu za omeškanie uviedol, že nejde o duplicitné nároky. Každý z nárokov má iný právny základ. Žalobca nemôže spolu s istinou uplatňovať úroky z omeškania, pretože to maďarské právo vylučuje (§ 33/B ods. 5 zákona č. I/1988). Je však presvedčený, že voči podnikateľským subjektom je oprávnený uplatňovať paušálnu náhradu za omeškanie v sume 40 eur podľa maďarského zákona č. IX/2019. Nárok na zaplatenie nákladov, ktorý žalobca uplatnil vo svojom návrhu, má svoj právny základ výlučne v pre posudzovanú vec rozhodnom maďarskom hmotnom práve (§ 11 ods. 7 Nariadenia č. 45/2020), podľa ktorého ide o osobitný hmotnoprávny nárok, odlišný od slovenského procesného nároku na náhradu trov konania v zmysle slovenského CSP. V rozsahu slovenského procesného práva (CSP) trovy súdneho konania vznikajú až okamihom začatia súdneho konania v súlade s § 251 CSP v spojení s § 156 CSP. Všetky ostatné nároky na zaplatenie nákladov netvoria procesný právny nárok (na náhradu trov súdneho konania), ale hmotnoprávny nárok na zaplatenie nákladov mimosúdneho vymáhania peňažnej pohľadávky, vzniknutých pred začatím súdneho konania. Žalobca uplatňuje svoje nároky podľa práva a zároveň striktne v súlade s princípmi vyslovenými vysokými súdnymi autoritami Slovenskej republiky. Uvedenú právnu otázku (náklady predsúdneho vymáhania vs. trovy súdneho konania) po nadobudnutí účinnosti CSP, ktorý upravil otázku uplatňovania náhrady trov súdneho konania odlišne od OSP, už opakovane riešil Ústavný súd SR, a to napr.:
- nálezom, sp. zn. I. ÚS 207/2019, zo dňa 26.09.2019 (bod 50. odôvodnenia): „(...) podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí).“
- uznesením ÚS SR, sp. zn. IV. ÚS 536/2020, zo dňa 28.10.2020 (bod 35. odôvodnenia): „Civilný sporový poriadok zavádza novú definíciu trov konania, pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (pozri § 156 CSP) do jeho skončenia. Je teda irelevantné, že určité výdavky vznikli v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním, no pred jeho začatím (napr. v súvislosti s predžalobnou výzvou), pretože je vylúčené takéto výdavky považovať za trovy konania, keď nevznikli počas prebiehajúceho konania. Ak strana mala takéto výdavky, tieto by mohli byť v niektorých sporoch posúdené ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky (...).“
Aj Najvyšší súd SR sa už v minulosti vyjadril k otázke rozdielu medzi nárokom na náhradu trov konania (ako procesným nárokom) a nárokom na náklady mimosúdneho vymáhania (ako hmotnoprávnym

nárokom) podľa slovenského práva, a to napr. v uznesení, sp. zn. 4Cdo/280/2009, kde vyslovil, že: „(...) dovolací súd poukazuje na to, že za príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka treba (okrem iného) považovať aj náklady vzniknuté v súvislosti s jej uplatnením (napr. náklady vzniknuté v predsúdnom štádiu), ktoré náklady však možno v súdnom spore uplatniť ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania.“ (str. 4 na konci)
Nárok „na náklady“ podľa maďarského práva, ktorý žalobca v žalobe uplatnil, je nárokom svojou povahou odlišným od nároku „na náhradu nákladov“. Tieto nároky nemožno navzájom zamieňať. Z obsahu maďarského práva (§ 11 ods. 7 Nariadenia č. 45/2020) povinnosť dlžníka nahrádzať náklady nevyplýva. Maďarské právo ukladá dlžníkovi znášať priamo náklady (mimosúdneho) vymáhania. Táto skutočnosť má potom kardinálny význam, a to najmä ku právne relevantným skutočnostiam, ktorých preukázanie žalobcu zaťažuje v spore na to, aby mu ten-ktorý nárok bol priznaný.
Konštrukcia právneho nároku na náklady (keď nie je právne významné, či veriteľ už náklady vynaložil alebo tak spraví až v budúcnosti), nie je ničím neobvyklým ani v prostrední európskeho záväzkového práva, a vyplýva priamo aj z jeho zásad, ktorých odrazom je práve § 11 ods. 7 maďarského Nariadenia č. 45/2020. Podľa princípov európskeho záväzkového práva možno od povinnej osoby (dlžníka) žiadať aj úhradu ujmy vzniknutej ako aj ujmy budúcej, ak je jej výška vopred známa [pozri napr. čl. 9:501 ods. 1 a ods. 2 písm. b) PECL].
K preukázaniu nároku na náklady žalobca uvádza, že nárok žalobcu z hľadiska hmotného práva vyplýva z práva maďarského, na postup pri dokazovaní sa ale použijú procesné ustanovenia o dokazovaní aplikovateľné v mieste súdu (procesné lex fori) – a teda slovenský právny predpis – CSP (§ 48 ods. 1 ZMPSaP), a to aj vrátane relevantnej rozhodovacej praxe (judikatúry).
V tejto súvislosti žalobca zdôrazňuje, že nárok na náklady a spôsob jeho preukázania (výzvami na plnenie, spísanými advokátom a dokladmi o poštovom doručovaní) už bol preskúmavaný v jeho vlastnej, právne a skutkovo obdobnej, veci, a to v rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 8Co/21/2023, zo dňa 13.07.2023. Krajský súd uznal dôvodnosť žalobcom uplatňovaného nároku na náklady i dostatočnosť ich preukázania a tamojšiu žalovanú zaviazal na zaplatenie „nároku na náklady“ predsúdneho štádia vymáhania pohľadávky žalobcovi.
Žalobca tiež upriamuje pozornosť tunajšieho súdu na závery obsiahnuté v rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11CoCsp/9/2020 zo dňa 07.07.2020, z ktorých vyplýva, že: „13. Je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb je potrebné považovať za uskutočnenú jej vyhotovením a odoslaním adresátovi, pričom nie je rozhodujúce, či adresát uvedenú výzvu i prevezme. Náklady spojené s vyhotovením tejto výzvy spočívajúce v tarifnej odmene advokáta za vyhotovenie tohto úkonu právnej služby je celkom nepochybne potrebné považovať za náklady spojené s uplatnením pohľadávky (...).“
Pri dokazovaní existencie nároku na náklady, je podstatné, či úkon, vo vzťahu ku ktorému sa náklady uplatňujú, bol uskutočnený (napr. či bola výzva vyhotovená). Nič viac. Za účelom priznania nároku na náklady nie je potrebné preukázanie vynaloženia nákladov zo strany žalobcu. Súd by v tomto smere išiel nad rámec hmotnoprávneho maďarského predpisu, z ktorého žalobca nárok odvodzuje, a tiež nad rámec predmetu a rozsahu potrebného dokazovania. A to práve v dôsledku nesprávneho stotožnenia nároku „na náklady“ (ktorý žalobca v konaní uplatňoval) s nárokom „na náhradu nákladov“ (pri ktorom jedinom je podstatné, či boli náklady vynaložené – pretože v opačnom prípade nie je čo „nahrádzať“).
Na úplný záver tejto časti žalobca uvádza, že rovnakým spôsobom (avšak vo vyššom rozsahu ako je tomu v SR) uplatňuje nárok na náklady a postupuje rovnakým spôsobom aj v mnohých iných krajinách Európy (napr. Nemecko, Rakúsko, Švajčiarsko, atď.), kde ho zastupujú iné subjekty, odlišné od advokátskej kancelárie PETKOV & Co. s. r. o.
Postup uplatňovaný napr. v Nemecku zhrnul Európsky súdny dvor vo veci C-30/21 Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt. proti NW, v bodoch 13. až 16. odôvodnenia uznesenia zo dňa 21.09.2021, týkajúceho sa prejudiciálneho konania iniciovaného Okresným súdom Lennestadt v konaní sp. zn. 3C/232/20: „(...) Žalobkyňa vo veci samej poverila spoločnosť Ungarische Autobahn Inkasso GmbH (ďalej len „UAI“) so sídlom v Eggenfeldene (Nemecko), aby zisťovala motorové vozidlá registrované v Nemecku, ktorých sa týka dodatočný poplatok, respektíve ich držiteľov, a vymáhala dodatočný poplatok. (...) Po zistení držiteľa dotknutého vozidla podľa poznávacej značky jeho vozidla UAI vymáha prvou upomienkou dodatočný poplatok vo výške 14 875 HUF spolu s nákladmi na vymáhanie. Ak na základe tejto prvej upomienky nedôjde k zaplateniu, dodatočný poplatok sa zvýši na 59 500 HUF. (...) NW je držiteľom vozidla registrovaného v Nemecku. Dňa 19. decembra 2019 uskutočnil s týmto vozidlom krátku jazdu na spoplatnenej ceste v Maďarsku, a to ešte predtým, než si kúpil požadovaný úsekový lístok. (...)

Upomienkou z 10. marca 2020 UAI vyzvala NW na zaplatenie dodatočného poplatku spolu s nákladmi na vymáhanie.“
Náklady predsúdneho vymáhania pohľadávky spočívali v súhrne v troch úkonoch právnej služby - prevzatie a príprava veci (dôkazom tohto úkonu je plnomocenstvo advokáta), druhým úkonom je výzva na zaplatenie sankčného (náhradného) poplatku v jeho základnej sadzbe zo dňa 29.08.2022 a tretím úkonom je predžalobná výzva zo dňa 29.02.2024, prostredníctvom ktorej bol uplatnený sankčný náhradný poplatok v jeho zvýšenej sadzbe, keďže žalovaný sankčný (náhradný) poplatok v základnej sadzbe (na základe výzvy zo dňa 29.08.2022) neuhradil riadne a včas v lehote 60 dní. Náklady za tri uvedené úkony predstavujú:
- prevzatie a príprava: 16,60 EUR
- režijný paušál: 11,63 EUR,
- výzva zo dňa 29.08.2022: 16,60 EUR
- režijný paušál: 11,63 EUR,
- výzva zo dňa 29.02.2024: 16,60 EUR
- režijný paušál: 13,73 EUR.

Spolu celé náklady teda predstavujú sumu 86,79 EUR, ale žalobca v konaní uplatňuje výlučne 70 EUR. Žalobca spolu s replikou predložil aj informácie z Pošty SR o doručovaní zásielok žalovanému.

6. Žalovaný v podaní zo dňa 4.4.2025 uviedol, že žalobca svoju aktívnu legitimáciu, oprávnenosť získania údajov o žalovanom a existenciu uplatneného nároku v časti osvedčil, keď podaním zo dňa 05.03.2025 doložil výdaj údajov z evidencie vozidiel žalovaného. Žalovaný tieto skutočnosti naďalej nepopiera a uznáva žalobu v časti istiny 165 eur a príslušenstva titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávok za 3 úkony právnej služby (1/ prevzatie a príprava zastúpenia, 2/ predžalobná výzva, 3/ predžalobná výzva) žalobcom uplatnenej výške 70 eur.
Zvyšnú časť uplatneného príslušenstva, t. j. nárok na zaplatenie 40 eur titulom paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky považuje žalovaný za nedôvodný.
V zmysle § 1 Nariadenia Ministerstva Inovácií a Technológií maďarskej vlády č. 45/2020 k uplatňovaniu náhradných poplatkov dochádza v rámci občianskoprávnych vzťahov.
Maďarský zákon č. IX/2016 o paušálnej náhrade nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v § 3 ods. 1 umožňuje účtovať paušálnu náhradu nákladov vyplývajúcich z obchodnej transakcie na zmluvnom základe.
Podľa § 3 ods. 1 maďarský zákon č. IX/2016 o paušálnej náhrade nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky "V prípade omeškania s plnením platobnej povinnosti vyplývajúcej z obchodnej transakcie zo strany dlžníka, v prípade zmluvy medzi podnikateľskými subjektami alebo zo strany zmluvného úradu v prípade zmluvy s podnikateľským subjektom(ďalej spoločne len: dlžník) môže veriteľ požadovať na pokrytie nákladov vzniknutých uplatnením pohľadávky sumu vo forintoch odpovedajúcim štyridsiatim eurám...."
Uplatňovaný nárok na zaplatenie náhradného poplatku za používanie spoplatneného úseku ciest je založený na mimozmluvnom základe, teda na zákonnej, nie zmluvnej zodpovednosti, pričom maďarský zákon výslovne definuje tento vzťah ako občianskoprávny. Paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky vo výške 40, ktorú je možné uplatňovať v obchodnoprávnych vzťahoch, tak nemožno v tomto konaní žalobcovi priznať.
Žalobca v žalobe neuviedol všetky rozhodujúce skutočnosti, na základe čoho bol žalovaný nútený brániť sa voči vydanému platobnému rozkazu odporom, pretože zo žaloby a príloh neboli osvedčené základné hmotnoprávne skutočnosti preukazujúce oprávnenosť uplatňovaného mimozmluvného záväzku.
Rozhodujúcou skutočnosťou, ktorú žalobca neuviedol je, že údaje o žalovanom získal žalobca zo strany Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, odboru dokladov evidencií, dňa 14.07.2022, a to na základe § 113 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.
Uvedená skutočnosť má pre vec rozhodujúcu povahu z dvoch dôvodov;
1/ z dôvodu preukázania legálnosti získania údajov o žalovanom výlučne prostredníctvom EČV vozidla, nakoľko táto spojitosť nie je voľne dostupná, a najmä
2/ z dôvodu preukázania splnenia 60 dňovej prekluzívnej lehoty podľa § 33/B ods. 5 maďarského zákona č. I/1988 o cestnej doprave.
Podľa § 33/B ods. 5 maďarského zákona č. I/1988 o cestnej doprave "...poverené obchodné organizácie sú povinné v rámci 60 dňovej prekluzívnej lehoty odo dňa zistenia držiteľa dotknutého vozidla organizáciami oprávnenými vyberať poplatok alebo nimi poverenými organizáciami podať na poštu výzvu na zaplatenie náhradného (sankčného) poplatku. ..."

Zo žaloby (návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní) nevyplývalo, kedy žalobca zistil, že žalovaný je držiteľom vozidla, ktorým malo dôjsť k použitiu spoplatneného úseku cesty bez zaplateného poplatku.
Žalovaný tak zo skutočností uvádzaných žalobcom nemal možnosť si overiť, či žalobca splnil povinnosť v prekluzívnej lehote, teda či žalobcom uplatnený nárok existuje. Preklúzia má totiž za následok zánik práva.
Existenciu uplatňovaného nároku mal skúmať už Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní v rámci skúmania, či možno nárok odôvodnene predpokladať. Podľa názoru žalovaného upomínací súd za tohto skutkového stavu nemal platobný rozkaz vydať, ale žiadať doplňujúce skutočnosti na preukázanie existencie nároku.
K platobnému rozkazu neboli priložené ani dôkazy, ktorými sa preukazovali ďalšie rozhodujúce skutočnosti. Absentovalo preukázanie znenia rozhodného maďarského hmotného práva. Žalobca v texte síce označil právnu úpravu, k platobnému rozkazu a žalobe však preložené maďarské právne predpisy priložené neboli.
Pre účely rozhodovania o trovách je bez právneho významu skúmať, z akého dôvodu neboli rozhodujúce dôkazy k platobnému rozkazu priložené. Slovenský procesný predpis (CSP, ZoUK), ktorým sa predmetné súdne konanie spravuje/spravovalo, priznáva žalovanému právo, aby mu boli dôkazy doručené spolu s návrhom a platobným rozkazom. Okolnosti, pre ktoré k tomu nedošlo majú zaťažovať žalobcu. Podľa názoru žalovaného dôkazné bremeno ťaží žalobcu trvá až do času, kým sa tvrdenia a dôkazy nedostanú riadnym procesným spôsobom k žalovanému, aby sa ten mohol riadne s nimi oboznámiť a vyhodnotiť dôvodnosť žaloby alebo zvoliť procesnú obranu, a to najmä pri doručení rozhodnutia vo forme platobného rozkazu, ktorý už ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť alebo sa brániť podaním odporu, pričom doplnenie skutočností neumožňuje.
Aj v hmotnom práve sa uplatňuje pravidlo, že skutočnosti, ktoré nemožno pričítať povinnému subjektu (napr. náhoda), avšak ktoré majú za následok obmedzenie nároku oprávneného subjektu, sa analogicky spravujú ustanoveniami o spoluzavinení poškodeného, nepričítajú sa teda na ťarchu škodcu.
Žalovaný má za to, že náhrada trov sa v tomto prípade nemá spravovať ustanoveniami o procesnom úspechu, pretože podanie odporu žalovaným a ďalšie úkony aj žalobcu boli zavinené žalobcom resp. okolnosťami na jeho strane. Ak by žalobca v žalobe uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti a pri doručení platobného rozkazu by boli priložené všetky dôkazy, vrátane prekladov rozhodných maďarských predpisov, žalovaný by odpor nepodával.
Eventuálne je možné náhradu trov konania z vyššie uvedených dôvodov posúdiť v intenciách § 257 CSP.
Alternatívne, v prípade rozhodovania na základe procesného úspechu žalovaný žiada zohľadniť procesný úspech vo výške 40 eur a žalobcovi priznať náhradu trov konania v rozsahu 70% (žalovaných 275 eur, priznaných 235 eur, zamietnutých 40 eur, t.j. úspech 85% - neúspech 15% = 70%) a následne zohľadniť argumentáciu žalovaného pri posudzovaní účelnosti právnych úkonov, kedy účelným má byť iba 1 úkon právnej služby za podanú žalobu. Ostatné úkony boli neúčelné, keďže žalobca neuviedol resp. nepreukázala pri prvom úkone všetky rozhodujúce skutočnosti, čo podmienilo procesnú obranu žalovaného. Prevzatie a prípravu zastúpenia má žalobca priznanú v rámci uplatnených 70 eur ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky. Duplicitná náhrada titulom náhrady trov konania mu preto nepatrí.
Žalovaný na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje žalobcovi priznať 165,45 eur, náhradu nákladov 70 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietnuť.
O trovách žalovaný navrhuje rozhodnúť tak, že žalobcovi uloží povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému z dôvodu procesného zavinenia podľa § 256 ods. 2 CSP, eventuálne žiadnej zo strán trovy konania nepriznať podľa § 257, alternatívne priznať žalobcovi náhradu trov 70%.

7. V registri OpP konajúci súd zistil, že pod č. 1OpP/58/2017 sa v registri nachádza plnomocenstvo zo dňa 27.10.2017, relevantné časti zákona č. I/1988 o cestnej doprave, nariadenie č. 36/2007.

8. K podaniu zo dňa 5.3.2025, ktorým žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní pripojil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 4C/44/2024 zo dňa 30.7.2024, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 16Csp/57/2024 zo dňa 3.9.2024, rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 20Cb/109/2024 zo dňa 4.9.2024, rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 56Cb/113/2024 zo dňa 16.8.2024, rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 15C/27/2024 zo dňa 22.11.2024, preklad výpisu z obchodného registra žalobcu, preklad relevantných častí nariadenia č. 45/2020 so sadzbami poplatkov za spoplatnené cesty platné od 1.1.2022, preklad relevantných častí zákona č. I/1988 o cestnej doprave, žiadosť o poskytnutie údajov z evidencie vozidiel – zaslanie zo dňa 13.7.2022.

9. Súd nariadil pojednávanie vo veci na deň 26.5.2025. Právny zástupca žalobcu, žalobca, právny zástupca žalovaného a žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

11. Žalobca je obchodná akciová spoločnosť, zriadená a registrovaná podľa maďarských právnych predpisov v Maďarsku a na základe maďarského zákona č. I. z roku 1988 o cestnej doprave v spojení s nariadením maďarského Ministerstva inovácií a technológií Maďarska č. 45/2020 o diaľniciach, rýchlostných cestách, hlavných cestách použiteľných za poplatok a o poplatku za ich použitie. Je oprávnený a súčasne povinný vo vlastnom mene uplatňovať voči neoprávneným používateľom ciest pohľadávku vzniknutú z titulu neoprávneného použitia spoplatnenej cesty vo forme tzv. sankčného poplatku (resp. náhradného poplatku) vo výške určenej podľa vyššie uvedeného Nariadenia o poplatkoch.

12. Motorové vozidlo s evidenčným číslom A. XXXXX, registrované v Slovenskej republike na žalovaného bolo dňa 25.5.2022 v čase o 21:32:24 hod., zaznamenané na mieste kontroly: Gy10B – M30 Miskolc (22,2km) haladó, čo osvedčila príslušná fotodokumentácia, pričom v uvedenom čase na uvedenom mieste bolo prevádzkované na predmetnom spoplatnenom úseku cestnej komunikácie bez platného oprávnenia.

13. Na základe žiadosti právneho zástupcu žalobcu bola žalobcovi dňa 14.7.2022 doručená odpoveď Prezídia policajného zboru, odbor dokladov a evidencií pod č. PPZ-ODE1-2022/031432-012, v ktorej bolo oznámené žalobcovi, že žalovaný je držiteľom motorového vozidla evidované v SR pod EČV A. XXXXX.

14. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v SR, vyzval žalovaného prípisom zo dňa 29.8.2022 označeným ako „Výzva na zaplatenie sankčného poplatku za neoprávnené použitie spoplatnených ciest v Maďarsku“ na zaplatenie základného náhradného poplatku v sume 39,51 EUR (16.220,-HUF), ako aj na zaplatenie nákladov spojených s jeho uplatnením voči žalovanému v Slovenskej republike vo výške 40,- EUR , teda spolu v sume 79,51 EUR, pričom žalovaného súčasne informoval, že túto pohľadávku môže v základnej sadzbe zaplatiť len do 60 dní od doručenia výzvy na zaplatenie. Uvedená výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 7.9.2022 a do dispozičnej sféry žalovaného sa dostala uložením na pošte dňa 9.9.2022.

15. Vzhľadom na to, že žalovaný v zmysle výzvy na zaplatenie z 29.8.2022 neplnil, žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v SR, vyzval žalovaného prípisom zo dňa 29.2.2024 označeným ako predžalobná výzva na zaplatenie zvýšeného náhradného poplatku vo výške 64.850,- HUF po prepočte na EUR vo výške 165,45 EUR a na zaplatenie nákladov spojených s jeho uplatnením voči žalovanej v Slovenskej republike vo výške 70,- EUR v lehote 5 pracovných dní od doručenia výzvy. Uvedená výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 5.3.2024 a do dispozičnej sféry žalovaného sa dostala uložením na pošte dňa 7.3.2024.

16. Zistený skutkový stav súd posúdil podľa nasledovných právnych noriem.

17. Podľa ust. § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

18. Podľa článku 7 ods. 2 druhej vety Ústavy SR, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

19. Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len "Nariadenie č. 1215/2012 "), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

20. Podľa čl. 62 ods. 1 Nariadenia č. 1215/2012, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

21. Súd sa zaoberal otázkou, či má právomoc prejednať danú sporovú vec vzhľadom k tomu, že strany sporu majú svoje sídlo, resp. bydlisko v rôznych členských štátoch Európskej únie. V konaní bolo preukázané, že žalovaný má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

22. Vzhľadom na to aplikujúc čl. 4 ods. 1 Nariadenia č. 1215/2012 súd uzavrel, že má právomoc konať v predmetnom spore.

23. Podľa Článku 31 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II) (ďalej len "Nariadenie č. 864/2007"), toto nariadenie sa uplatní na skutočnosti, ktoré spôsobili škodu a ku ktorým došlo po nadobudnutí jeho účinnosti.

24. Podľa čl. 32 Nariadenia č. 864/2007, toto nariadenie sa vzťahuje na zmluvy uzavreté po 17. decembri 2009.

25. Podľa čl. 1 ods. 1 Nariadenia č. 864/2007, toto nariadenie sa uplatní na mimozmluvné záväzky v občianskych a obchodných veciach v situáciách, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov. Neuplatní sa najmä na daňové, colné alebo správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone verejnej moci (acta iure imperii).

26. Podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia č. 864/2007, na účely tohto nariadenia pojem škoda označuje každý následok civilného deliktu z bezdôvodného obohatenia, z konania bez príkazu (negotiorum gestio) alebo z predzmluvnej zodpovednosti (culpa in contrahendo).

27. Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia č. 864/2007, pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, spravuje sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z civilného deliktu právnym poriadkom krajiny, na území ktorej vznikla škoda, bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny došlo ku skutočnosti, ktorá spôsobila škodu, a bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny alebo krajín nastali nepriame následky takejto skutočnosti.

28. V konaní vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že motorové vozidlo žalovaného s evidenčným číslom A. XXXXX registrované v Slovenskej republike bolo dňa 25.5.2022 v čase o 21:32:24 hod., zaznamenané na mieste kontroly: Gy10B – M30 Miskolc (22,2km) haladó, v Maďarskej republike bez platného oprávnenia, a teda z toho vyplynulo, že k vzniku škody (nezaplatením príslušného poplatku) došlo z civilného deliktu (cestovanie bez platného oprávnenia po spoplatnenom úseku cesty) na území Maďarskej republiky, a preto sa uvedený mimozmluvný záväzok spravuje práve maďarským právnym poriadkom.

29. Podľa § 33 ods. 2 maďarského Zákona č. I/1988 o cestnej doprave, správca ciest, orgán alebo organizácia oprávnená vyberať poplatok za použitie ciest a kontrolovať úhradu poplatku, ako aj ustanovením § 21 ods. (4) vymedzený úradný orgán môžu vyhotoviť záznam o vozidle a o jeho evidenčnom čísle za účelom preukázania porušenia pravidiel stanovených nariadením vlády podľa § 21 ods. (5). Správca verejných ciest, orgán alebo organizácia oprávnená vyberať poplatok za použitie ciest a kontrolovať úhradu poplatku bezodkladne odovzdá ním vyhotovený záznam príslušnému orgánu ustanoveného podľa § 21 ods. (4). Organizácia oprávnená vykonávať kontrolu úhrady poplatku - pokiaľ nie je oprávnená vymáhať náhradný poplatok - je povinná bezodkladne odovzdať záznamy organizácii oprávnenej vyberať náhradný poplatok.

30. Podľa § 33A ods. 1 zák č. I/1988, za používanie ciest, stanovených osobitným právnym predpisom, v rámci určeného obdobia, vzniká povinnosť zaplatiť poplatok (poplatok za používanie), v prípade jeho opomenutia vzniká povinnosť zaplatiť náhradný (sankčný) poplatok.

31. Podľa § 33B ods. 5 zák č. I/1988, organizácia oprávnená vyberať poplatok, resp. nimi poverená obchodná organizácia sú povinné v rámci 60 dňovej prekluzívnej lehoty odo dňa zistenia držiteľa dotknutého vozidla organizáciami oprávnenými vyberať poplatok alebo nimi poverenými osobami podať na poštovú prepravu držiteľovi vozidla výzvu na úhradu náhradného (sankčného) poplatku.

32. Z uvedeného ust. vyplýva, že 60 dňovú prekluzívnu lehotu je potrebné počítať odo dňa zistenia držiteľa vozidla, ktorý opomenul uhradiť poplatok za použitie ciest, organizáciami oprávnenými vyberať

poplatok alebo nimi poverenými organizáciami. Nie je potrebné doručiť výzvu na úhradu náhradného poplatku v prípade, ak držiteľ vozidla (vodič), ktorý nezaplatil poplatok za používanie ciest ani náhradný poplatok alebo vodič vozidla podpíše a prevezme zápisnicu vyhotovenú počas miestnej kontroly. Povinnosť zaplatiť náhradný poplatok sa premlčí v lehote dvoch rokov. Nie je možné uplatňovať úroky z omeškania z náhradného poplatku.

33. Podľa § 33B ods. 8 zák č. I/1988, na vykonávanie kontrolnej činnosti ohľadne poplatku za používanie cesty je oprávnený dopravný úradný orgán, správca verejných ciest podľa 33§ ods. (1) bod ba) a obchodná spoločnosť spravujúca cestné poplatky.

34. Podľa § 33B ods. 1 zák č. I/1988, verejné cesty, ktorých sa poplatková povinnosť týka - vrátane verejných ciest spravovaných správcom podľa §33 ods. (1) bod a) v prípade príslušnej zmluvy - alebo ich jednotlivé úseky, poplatok za použitie týchto ciest, pre prípad opomenutia zaplatiť poplatok náhradný poplatok, alebo spôsob jeho určenia, ako aj podmienky a spôsob úhrady - na základe princípov schválených Vládou - so súhlasom ministra zodpovedného za štátny rozpočet, ustanoví minister zodpovedný pre služby spojené s úhradou cestných poplatkov v osobitnom nariadení.

35. Podľa § 1 Nariadenia Ministerstva Inovácií a Technológií (ITM) č. 45/2020. (XI. 28.) diaľniciach, rýchlostných cestách, hlavných cestách, ktoré je možné používať na základe úhrady poplatku za používanie a o výške týchto poplatkov: Za používanie úsekov rýchlostných ciest definovaných v Prílohe č. 1 s motorovým vozidlom, ako aj s prívesným vozíkom (ďalej spolu ako: motorové vozidlo), patriacim do poplatkovej kategórie v zmysle tohto nariadenia - v rámci občianskoprávneho vzťahu - s výnimkami zakotvenými v § 2. - je potrebné zaplatiť poplatok za používanie (ďalej ako: poplatok za používanie cesty), ďalej v prípade opomenutia úhrady tohto poplatku je potrebné zaplatiť náhradný poplatok.

36. Podľa § 8 ods. 1 Nariadenia ITM č. 45/2000, Sadzba poplatku pre použitie ciest závisí od kategórie vozidla určenej na základe zápisu uvedeného v úradnom povolení platnom pre cestnú premávku alebo v inom oficiálnom dokumente vydanom pre dané motorové vozidlo, od typu a technických údajov vozidla nasledovne: a./ poplatková kategória D1: motorka a osobné motorové vozidlo s maximálnou povolenou hmotnosťou 3500 kg, vhodné na prepravu najviac 7 osôb spolu so vodičom a jeho prívesný vozík; b./ poplatková kategória D2: všetky motorové vozidlá, ktoré nepatria do inej poplatkovej kategórie, a podľa osobitného právneho predpisu sa nepovažujú za motorové vozidlá podliehajúce úhrade mýta; c./ poplatková kategória B2: autobusy; d) poplatková kategória U: prívesný vozík ťahaný motorovými vozidlami patriacimi do poplatkovej kategórie D2 a B2 (príves).

37. Podľa § 10 ods. 1 Nariadenia ITM č. 45/2000, na základe ustanovení § 33/B, odseku 8) zákona Kkt. kontroluje organizácia oprávnená kontrolovať úhradu poplatku za používanie ciest (ďalej ako: organizácia oprávnená kontrolovať úhradu poplatku za používanie ciest) správnosť oprávnenia a zakúpenie oprávnenia na základe evidenčného čísla, krajiny registrácie a poplatkovej kategórie.

38. Podľa § 11 ods. 1 Nariadenia ITM č. 45/2000, ak motorové vozidlo v čase kontroly nedisponuje platným oprávnením - s výnimkou uvedenou v ustanoveniach odsekov 2) a 3), z dôvodu neoprávneného používania cesty osoba povinná uhradiť poplatok zaplatí náhradný poplatok zodpovedajúci poplatkovej kategórii vozidla.

39. Podľa § 11 ods. 6 Nariadenia ITM č. 45/2000, zaplatiť náhradný poplatok dodatočne je povinný držiteľ motorového vozidla, ktorý nie je jeho vlastník - v prípade motorového vozidla s maďarským evidenčným číslom vozidla držiteľ evidovaný v registri v čase neoprávneného používania cesty podľa registra organizácie vedúcej register cestnej premávky, ak taký neexistuje, vlastník motorového vozidla (ďalej spolu ako: držiteľ). V prípade jazdnej súpravy, ak patrí príves do kategórie poplatkov U, a organizácia oprávnená kontrolovať úhradu poplatku zistí v súvislosti s prívesom neoprávnené používanie cesty, náhradný poplatok je potrebné uhradiť v súvislosti s jazdnou súpravou, na úhradu ktorého je povinný držiteľ ťahajúceho vozidla.

40. Podľa § 11 ods. 7 Nariadenia ITM č. 45/2000, náhradný poplatok vyberá spoločnosť NÚSZ Zrt., v rámci čoho je spoločnosť NÚSZ Zrt. alebo ňou využitý spolupracujúci partner oprávnený uplatniť aj svoje preukázateľné náklady, ktoré jej/im vznikli v súvislosti s vymáhaním náhradného poplatku.

41. Podľa § 12 ods. 1 Nariadenia ITM č. 45/2000, výzvu na úhradu náhradného poplatku podľa ustanovenia § 33/B, odseku 5) zákona Kkt., ktorá bola odoslaná poštou ako doporučená listová zásielka s doručenkou - do dokázania opaku - je potrebné považovať za doručenú v deň pokusu o doručenie, ak adresát odmietne zásielku prevziať. Ak bolo doručenie neúspešné z dôvodu, že zásielka sa spoločnosti NÚSZ Zrt. vrátila z bydliska fyzickej osoby, respektíve z adresy držiteľa - právnickej osoby zaevidovanej v evidencii cestnej dopravy s označením „nehľadal", alebo „odsťahoval sa", dokument je potrebné považovať za doručený v dvadsiaty deň odo dňa prijatia poštou, až do dokázania opaku.

42. Podľa § 12 ods. 4 Nariadenia ITM č. 45/2000, ak toto nariadenie nestanovuje inak, náhradný poplatok je splatný od získania vedomosti o jeho vyrubení, najneskôr však od doručenia výzvy podľa odseku 1). Základ sumy náhradného poplatku obsahuje Príloha č. 3.

43. Podľa ust. § 121 ods. 3 OZ platí, že príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

44. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP platí, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

45. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 165,45 EUR a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 70 EUR je dôvodný.

46. Žalovaný v konaní namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie, pretože nebol v čase kontroly vedený ako držiteľ predmetného motorového vozidla.

47. Súd je v súvislosti s otázkou pasívnej vecnej legitimácie v predmetnom konaní toho názoru, že zaplatiť poplatok za neoprávnené použitie spoplatnenej cesty v Maďarsku (náhradný poplatok) je v zmysle § 11 ods. 6 Nariadenia ITM č. 45/2000 povinný držiteľ, v prípade absencie držiteľa vlastník motorového vozidla. Uvedené vychádza z princípu objektívnej zodpovednosti vlastníka vozidla, ktorá z tohto ust. § 11 ods. 6 Nariadenia ITM č. 45/2000 vyplýva. Pojem držiteľ nie je možné vykladať tak, že by malo ísť o osobu, ktorá aktuálne motorové vozidlo užíva, drží, držiteľom je osoba, ktorá je ako držiteľ, či vlastník vozidla zapísaná v príslušnej evidencie vozidiel.

48. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bola dňa 25.5.2022 držiteľom motorového vozidla s evidenčným číslom A., kedy toto vozidlo uvedeného dňa v čase 21:32:24 hod. bolo prevádzkované na spoplatnenom úseku cestnej komunikácie v Maďarsku bez platného oprávnenia, čo bolo zaznamenané na mieste kontroly. Skutočnosť, že žalovaný bol v čase kontroly vedený ako držiteľ predmetného motorového vozidla vyplynula aj zo správy Prezídia Policajného zboru v Košiciach, odbor dokladov a evidencií zo dňa 13.7.2022.

49. V zmysle § 11 ods. 6 Nariadenia ITM č. 45/2000 teda podľa názoru súdu niet pochýb o tom, že žalovaný je v predmetnom konaní v zmysle zásady objektívnej zodpovednosti pasívne vecne legitimovaný subjekt ako držiteľ daného vozidla evidovaný v príslušnej evidencii.

50. Konajúci súd sa ďalej pre účely rozhodnutia uvedeného sporu zaoberal otázkou, či bol preukázaný vznik nároku, ktorý je uplatnený v predmetnom konaní.

51. V konaní žalobca svoj nárok odvodzoval od skutočnosti, že motorové vozidlo žalovaného v čase kontroly nedisponovalo platným oprávnením a spadalo do poplatkovej kategórie D1. V čase kontroly užívania spoplatnenej cesty v Maďarsku motorové vozidlo žalovaného nedisponovalo platným oprávnením, v súlade s ust. § 11 ods. 1 Nariadenia ITM č. 45/2000 preto došlo k vzniku povinnosti zodpovedného subjektu – držiteľa motorového vozidla, ktorým bol žalovaný, zaplatiť náhradný poplatok zodpovedajúci poplatkovej kategórii vozidla vo výške 16.220,- HUF, spolu s nákladmi na uplatnenie pohľadávky.

52. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v SR, vyzval žalovaného prípisom zo dňa 29.8.2022 označeným ako „Výzva na zaplatenie sankčného poplatku za neoprávnené použitie spoplatnených ciest v Maďarsku" na zaplatenie základného náhradného poplatku v sume 39,51 EUR (16.220,-HUF), ako aj na zaplatenie nákladov spojených s jeho uplatnením voči žalovanému v

Slovenskej republike vo výške 40,- EUR , teda spolu v sume 79,51 EUR, pričom žalovaného súčasne informoval, že túto pohľadávku môže v základnej sadzbe zaplatiť len do 60 dní od doručenia výzvy na zaplatenie.

53. Uvedená výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 7.9.2022, pričom žalovaný žalobcovi sankčný poplatok ani náklady neuhradil.

54. Výška rozdielového náhradného poplatku v rámci systému „e-matrica“, platná od 1.1.2022, v prípade úhrady po 60 dňoch bola 64.850,- HUF.

55. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v SR, vyzval žalovaného prípisom zo dňa 29.2.2024 označeným ako predžalobná výzvy na zaplatenie zvýšeného náhradného poplatku vo výške 64.850,- HUF, po prepočte na EUR vo výške 165,45 EUR a na zaplatenie nákladov spojených s jeho uplatnením voči žalovanej v Slovenskej republike vo výške 70,- EUR, pričom ani na základe uvedenej výzvy žalovaný k úhrade pohľadávky voči žalobcovi nepristúpil.

56. Na základe uvedeného je súd názoru, že žalobcovi vznikol nárok uplatňovať si voči žalovanému úhradu zvýšeného náhradného poplatku v sume 64.850,- HUF, po prepočte 165,45 EUR.

57. Súd skúmal otázku premlčania a preklúzie uplatneného nároku.

58. Kontrola použitia spoplatnenej cesty sa uskutočnila dňa 25.5.2022, pričom žaloba v tejto veci bola podaná 30.3.2024, bola teda podaná v rámci 2 ročnej premlčacej doby.

59. Čo sa týka možného zániku uplatneného nároku z dôvodu preklúzie, súd dospel k záveru, že ani k zániku nároku z tohto dôvodu nedošlo, nakoľko žalobca údaje o žalovanom ako držiteľovi motorového vozidla, preukázateľne získal dňa 14.7.2022 (a túto skutočnosť súd považoval za nespornú), pričom výzvu na zaplatenie poplatku v jeho základnej sadzbe odoslal žalovanému dňa 7.9.2022, čiže v rámci 60 dňovej prekluzívnej lehoty od momentu zistenia držiteľa vozidla v predmetnej veci.

60. Konajúci súd s ohľadom na uvedené ustálil, že nárok uplatnený v tomto konaní nie je možné považovať za zaniknutý z dôvody plynutia času (premlčanie, preklúzia).

61. Keďže žalovaný žalobcovi neuhradil sumu 165,45 EUR, pričom žalobca preukázal v konaní svoj nárok, súd žalobe v časti istiny vyhovel a zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 165,45 EUR.

62. Žalobca si v konaní ďalej uplatnil aj príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v nároku na zaplatenie sumy 70,- EUR titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

63. Oprávnenie žalobcu uplatňovať si náklady spojené s uplatnením pohľadávky má svoj právny základ v ust. § 11 ods. 7 Nariadenia ITM č. 45/2000.

64. Tieto náklady vzniknuté pri uplatnení pohľadávky žalobcu voči žalovanej sú spojené s poskytnutím právnej služby žalobcovi a ich výška je vo vzťahu advokát - žalobca (klient) určená pre účely mimosúdneho uplatnenia v sume zodpovedajúcej tarifnej odmene advokáta (ďalej len „tarifa“) a tzv. režijným paušálom, a to podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnuté právne služby v znení neskorších predpisov.

65. Uplatnenému nároku vo výške 86,79 EUR zodpovedá v súlade s ust. § 10 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny v sume 16,60 EUR. Ku každému úkonu právnej služby je advokát oprávnený uplatňovať tzv. režijný paušál, ktorý je pre rok 2022 určený vo výške 11,63 EUR a pre rok 2024 vo výške 13,73 EUR.

66. V tejto veci advokát v predsúdnom štádiu vykonal pre žalobcu tri úkony právnej služby, a to v roku 2022: prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie (výzva) protistrane (t.j. výzva na zaplatenie sankčného poplatku za neoprávnené použitie spoplatnených ciest v Maďarsku zo dňa 29.8.2022) a v roku 2024: písomné podanie (výzva) protistrane (t.j. predžalobná výzva na zaplatenie zvýšeného

náhradného poplatku zo dňa 29.2.2024). Obe vyššie uvedené výzvy boli žalovanému zaslané, čo žalovaný v konaní ani nespochybnil. Výška nákladov na uplatnenie pohľadávky žalobcu voči žalovanému tak zodpovedá sume „tarify“ a tzv. režijných paušálov podľa vyhlášky za tri úkony právnej služby, spolu vo výške 86,79 EUR.

67. Takto uplatnené a špecifikované náklady spojené s právnou pomocou v predsúdnom štádiu konania, spojené vyhotovením uvedených výziev, súd právne posúdil ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (pozri napr. Uznesenie NS SR sp.zn. 4 Cdo 280/2009 zo dňa 28.10.2009).

68. Vo vzťahu k dôvodnosti uplatnenia náhrady tohto príslušenstva súd poukazuje aj na to, že bez vykonaného úkonu - výzvy na zaplatenie sankčného poplatku za neoprávnené použitie spoplatnených ciest v Maďarsku zo dňa 29.8.2022 by žalobca nemohol pristúpiť k uplatneniu svojho nároku súdnou cestou, nakoľko v zmysle § 33B ods. 5 zák č. I/1988 bolo jeho povinnosťou vyzvať žalovaného v 60 dňovej prekluzívnej lehote na úhradu základného náhradného poplatku, v opačnom prípade vzhľadom na to , že sa jedná o prekluzívnu lehotu, tento nárok už nemohol uplatniť na súde a súd by musel na uvedenú skutočnosť prihliadať z úradnej moci (dôvodnosť tohto nároku bola vyslovená i odvolacími súdmi, napr. Rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp.zn. 8Co/21/2023).

69. Vo vzťahu k námietke žalovaného k výške uplatneného príslušenstva vo vzťahu k výške samotnej pohľadávky súd zohľadnil skutočnosť, že hoci by žalobca mal nárok na toto príslušenstvo vo výške 86,79 EUR, sám žalobca zohľadnil namietaný pomer a toto príslušenstvo si uplatnil len v zníženej výške, v sume 70,- EUR.

70. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť skutočnosť, že vznik nároku a výška príslušenstva uplatnenej pohľadávky bola zapríčinená pasivitou samotného žalovaného, ktorý nezabezpečil, aby jeho motorové vozidlo pri používaní spoplatneného úseku ciest disponovalo platným oprávnením (e-matricou), čím vyvolal vznik tohto nároku a následne nereagovaním na výzvu žalobcu na zaplatenie sankčného poplatku spôsobil navyšovanie týchto nákladov.

71. Súd preto zaviazal žalovaného aj na zaplatenie tejto žalobcom uplatnenej sumy príslušenstva pohľadávky vo výške 70,- EUR.

72. Zvyšnú časť uplatneného príslušenstva, t. j. nárok na zaplatenie 40 eur titulom paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky považuje súd za nedôvodný.

73. V zmysle § 1 Nariadenia Ministerstva Inovácií a Technológií maďarskej vlády č. 45/2020 k uplatňovaniu náhradných poplatkov dochádza v rámci občianskoprávnych vzťahov.

74. Maďarský zákon č. IX/2016 o paušálnej náhrade nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v § 3 ods. 1 umožňuje účtovať paušálnu náhradu nákladov vyplývajúcich z obchodnej transakcie na zmluvnom základe.

75. Podľa § 3 ods. 1 maďarský zákon č. IX/2016 o paušálnej náhrade nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky "V prípade omeškania s plnením platobnej povinnosti vyplývajúcej z obchodnej transakcie zo strany dlžníka, v prípade zmluvy medzi podnikateľskými subjektami alebo zo strany zmluvného úradu v prípade zmluvy s podnikateľským subjektom(ďalej spoločne len: dlžník) môže veriteľ požadovať na pokrytie nákladov vzniknutých uplatnením pohľadávky sumu vo forintoch odpovedajúcim štyridsiatim eurám...."

76. Uplatňovaný nárok na zaplatenie náhradného poplatku za používanie spoplatneného úseku ciest je založený na mimozmluvnom základe, teda na zákonnej, nie zmluvnej zodpovednosti, pričom maďarský zákon výslovne definuje tento vzťah ako občianskoprávny. Paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky vo výške 40 eur, ktorú je možné uplatňovať v obchodnoprávnych vzťahoch, tak nemožno v tomto konaní žalobcovi priznať.

77. Od povinnosti platiť trovy konania, založenej za záujmovom princípe (§ 252 CSP), treba odlíšiť povinnosť hradiť trovy konania, založenej na zásade úspechu vo veci. Podstata povinnosti hradiť

trovy konania spočíva v tom, že súd zaviaže jednu stranu konania nahradiť druhej strane konania (protistrane) buď celkom, alebo sčasti trovy konania, ktoré v priebehu konania táto druhá strana už zaplatila. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je namieste, aby strana, ktorá v spore so svojím nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov. Porazenej strane takto potom vzniká povinnosť nahradiť trovy konania víťaznej strane. Ak nie sú tieto okolnosti splnené, strana nemá na náhradu trov konania nárok a vynaložené trovy znáša trvale zo svojho. Nárok na náhradu trov konania má strana sporu voči protistrane.

78. Zásada úspechu v spore sa premieta v ustanovení § 255 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. „Úspech vo veci“ súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Nejde však o náhradu všetkých trov, ktoré strana v konaní vynaložila, ale iba trov konania vymedzených v ustanovení § 251 CSP. To znamená všetkých trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovelo v celom rozsahu.

79. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal len z pomeru úspechu a neúspechu strán ohľadom istiny. Priznanie príslušenstva totiž závisí od priznania istiny a iba ak je strana úspešná, čo sa týka istiny, môže byť úspešná, aj pokiaľ ide o príslušenstvo, nie naopak, preto musí strana sporu vyvíjať svoju aktivitu v súvislosti s bránením alebo popretím istiny.

80. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že ak jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa v predmetnom konaní neuplatní, keďže nedošlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby alebo v dôsledku nedostatku procesných podmienok.

81. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

82. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súdu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

83. Keďže porovnaním žalobného návrhu a výroku rozsudku je zrejmé, že žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, keďže súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel, súd mu v súlade so zásadou úspechu uvedenou v ust. § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%.

84. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

85. Súd v predmetnej veci nepristúpil k aplikácii povahou výnimočného ustanovenia § 257 CSP. Dôvodom pre aplikáciu tohto ustanovenia malo byť podľa žalovaného to, že žalobca neuviedol, že údaje o žalovanom získal zo strany Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, odboru dokladov evidencií, dňa 14.7.2022, a to na základe § 113 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Súd uvádza, že nesplnenie povinnosti pripojiť dôkazy, na ktoré sa žalobca odvoláva nemôže byť v žiadnom prípade dôvodom na odmietnutie podania alebo zastavenie konania, pretože nejde o nedostatok podmienky konania, ani o vadu návrhu. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, však neodôvodňujú odmietnutie žaloby pre jej vady, ale jej zamietnutie po vecnom prejednaní veci. Žalobca, však na preukázanie svojich tvrdení predložil dôkaz -

oznámenie Prezídia Policajného zboru, odbor dokladov a evidencií dňa 5.3.2025, a teda uplatnil v zmysle § 154 CSP prostriedok procesného útoku do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Mestskom súde Košice.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 Exekučného poriadku).